

23 3 2016

Evaluatie Essay: Durven Differentiëren

naar aanleiding van de externe visitatie over subsidies gebiedsgericht werken in Eindhoven.

Aanwezig: de makers van het Essay, Ambtenaren van Gebiedsbeheer, enkele vertegenwoordigers van buurtorganisaties.

De resultaten van het onderzoek zijn weergegeven in essayvorm om de informatie niet puur wetenschappelijk te presenteren, maar toegankelijk en verrijkt met eigen ervaringen en inzichten.

Het Waardebonnensysteem staat ter discussie, er is momenteel geen budget meer voor. Er wordt gezocht naar andere financieringsmogelijkheden.

Vertrouwen in de Burger.

Opm.: Kom over de Brug Tilburg, Eindhoven: Nieuwe omgevingswet, Intensievere rol van de burger.

meer experimenteerruimte

minder scheiding politiek- ambtenaren, ambtenaren- burgers.

De geest van de wet moet de overhand krijgen.

Wat was het effect van het rapport intern?

Naast externe analyse, overzicht en inventarisatie van doelgroepen, evenementen en activiteiten n.a.v. 3 jaar verslagen van visitatiecommissies heeft het essay geleid tot zelfanalyse van het ambtenarenapparaat.

Stonden er verrassende zaken in het Rapport?

De waarnemingen kwamen in eerste instantie niet overeen met de visie van de ambtenaren. Sommige genoemde gegevens klopten niet met feiten en cijfers (hoeveelheid vrijstaande huizen in de Kruidenbuurt).

De beleving van bewoners is kennelijk anders dan die van ambtenaren.

Buurtorganisaties moeten afzien van vooroordelen en een open houding tegenover ambtenaren ontwikkelen. Hetzelfde geldt voor Woningcorporaties en Welzijnsinstellingen.

Kokervisie en regelzucht belemmert positieve burgerinitiatieven (Vonderkwartier: buddy project jongeren-ouderen, energiebesparing). Hetzelfde gebeurt in de relatie tussen rijk en gemeente.

Hoe zit het met de organisatorische omslag naar gebiedsgericht en integraal werken?

Er is nog veel te verbeteren. Het essay heeft aangezet tot discussie over de relatie tussen beleidsdoelstellingen en de resultaten van het onderzoek.

Het loslaten van oude structuren en protocollen blijkt een zwaar proces.

Doel van het onderzoek was het in kaart brengen van subsidiestroom en activiteiten.

De "bijvangst" is echter onverwacht groot en net zo belangrijk.

De positie van de wijkcoördinator.

De gebiedscoördinator bemiddelt tussen burgers en gemeente diensten en moet in staat zijn te improviseren. Hij/zij loopt vaak vast in het ambtenarenapparaat. Ambtenaren zijn vaak specialisten, voor wie improviseren erg moeilijk kan zijn. Het is belangrijk dat het interne proces lossier en sneller gaat werken.

De wijkcoördinator komt overal in de wijk en ziet vaak meer dan de bewonersorganisaties. Zowel gemeente als burgers kunnen profijt hebben van zijn rol als boodschapper.

Communicatieproblemen, responsiviteit.

Het vastlopen van communicatiepogingen over voor burgers belangrijke zaken wekt frustratie en woede. Het getuigt van arrogantie en gebrek aan fatsoen om helemaal geen antwoord te geven op redelijke en relevante vragen en verzoeken.

Er zijn grote verschillen in de houding van wijken en buurten ten opzichte van de ambtenarij. In sommige buurten overheerst een negatieve houding, die ieder overleg bij voorbaat frustreert.

Voorschriften in strijd met de praktijk.

Ambtenaren hebben de neiging om te snel te kiezen voor de regels van het eigen systeem en nemen geen tijd voor uitleg van genomen maatregelen.

(bijv. Het kappen van bomen zonder overleg en voorlichting van omwonenden en de slechte leesbaarheid van een Website voor slechtzienden).

Wijken en buurten herbergen veel deskundigheid, waarvan meer gebruik zou moeten worden gemaakt.

Verhouding tussen reguliere- en krachtwijken.

De nadrukkelijke ondersteuning van krachtwijken veroorzaakt in de reguliere wijken een gevoel van verlatenheid. De omvang van aandachtgebieden zou nauwkeuriger bepaald moeten worden, zodat genuanceerde ondersteuning mogelijk wordt (niet de hele wijk ondersteunen uit naam van een klein gedeelte ervan).

Het Wijkblaadje.

In buurten waar veel bewoners niet kunnen beschikken over digitale communicatiemiddelen, zijn buurtkrantjes een belangrijke bron van informatie. Stoppen van subsidie daarvoor leidt tot vereenzaming.

Antwoorden op de vraag hoe het budget van 2.000.000 € het best over de stad verdeeld kan worden.

Een prijsvraag voor het beste idee voor de stad.

Gebieden meer beschouwen als dynamische organismen en niet als statische eenheden.

Accentuering en nuancering bij het aanwijzen van krachtwijken.

Beleid meer afstemmen op vragen van burgers.

Faciliteren van de inzet van burgers (onderhoud van beplanting, plantsoenen en speelplekken).

De jaarsubsidie bemoeilijkt investeren in blijvende zaken, is het mogelijk om iets aan die beperking te doen?

De wijk bepaald waarin geïnvesteerd moet worden.

Aandacht voor wijk overstijgende zaken.

Welke wijkgebouwen zijn overbodig?

Het Vervolg.

Reflecties en zelfanalyse met het onderzoek als leidraad.

Op 4 april 2016 worden de resultaten daarvan besproken met de wethouder.

Daarna volgt een bestuurlijk traject van implementeren; experimenten en vernieuwingsproces. Naar verwachting kan het resultaat daarvan in 2017 in werking worden gezet.

Politiek en veranderingen in het coalitieakkoord zijn natuurlijk ook van invloed.

Wethouder Yasin Torunoglu vindt kwaliteit belangrijker dan tijd. Hij wil meer flexibiliteit en focus op kansrijke initiatieven.

Gebiedsgericht denken moet opnieuw geëvalueerd worden.

Aanbevelingen:

Meer zeggenschap voor de burger, uitgaan van de behoefte van cliënten.

Efficiënt subsidiëren.

Naast beoordeling door visitatiecommissies ook gesprekken tussen bewonersorganisaties organiseren.

Na het interne traject wordt de nieuwe beleidsopdracht voor het sociale domein geformuleerd. Het resultaat wordt in mei 2016 verwacht.